

BINNENKIJKEN IN EEN HUIS MET VERRASSINGEN ...

Het Kompas.nl

KONINKLIJKE BDU UITGEVERS BV

SLIEDRECHT

Door Margreet Strijker

Deze keer mocht Het Kompas binnenkijken in het huis met verrassingen van André en Elma Tolenaars - van Dijk. Verrassend is sowieso al de locatie aan de Wijngaardse Dijk met boomgaardje, moes- en kruidentuin, een vijver, geitenweitje, terras-jes aan het water en de 100 jaar oude eik en de appelboom. Maar de eerste echte verrassing is gelegen in het feit dat de woning binnen de Sliedrechtse gemeentegrenzen valt. „Dit kleine slootje is de grens, dus onze brievenbus staat op grond van gemeente Graafstroom.“

Een oude topografische kaart die gered is uit een vuilcontainer van het politiebureau waar André werkt, maakt duidelijk hoe het zit met de gemeentegrenzen. De volgende verrassing is dat deze 'parel in de polder' (zo genoemd door de Stichting Boerderij & Erf) pas tien jaar oud is. André en Elma lieten de overblijfselen van een in 1847 gebouwd keuterboerderijtje zo oorspronkelijk mogelijk herbouwen en wonen er sinds 2000.

André haalt uit een vitrinekastje het bewijs van eigendom uit 1912 dat op naam staat van Hooikaas tevoorschijn. „Die familie woonde er tot de

watersnoodramp van 1953. Daarna hadden ze het in gebruik als kalverenschuur en werd het verhuurd aan een schildersbedrijf. Wij kochten van de weduwe van een zoon van Hooikaas. Het leuke is dat we een foto uit 1923 hebben waar die zoon op staat. Ook kun je daarop goed zien hoe de boerderij er vroeger

uitzag."

Uitstraling...

André was als kind veel in de polder te vinden en had al jaren de droom er ooit wonen. Zijn vader is van boerenafkomst en zijn moeder komt uit een familie van vriendwerkers. Hoewel Elma niet in de polder opgegroeid is, zegt ze nu wel te merken dat veel dingen haar liggen: „Ik heb lol van mijn kruidentuintje en vind het leuk om zelf jam en appeltaart uit eigen tuin en boomgaard te maken. En dit is een woning waar ik mijn smaak van inrichten in kwijt kan. Ik hou van oude spullen met een geschiedenis als ik nieuwe dingen koop of maak, moeten ze een oude uitstraling hebben, net als het huis zelf."

Veel gevergd ...

In 1997 ontdekten ze dat de resten van het huis en de schuur met het bijbehorende land te koop stonden. In eerste instantie had een boer die moest wijken voor de aanleg van de Betuwelijn er een optie op. Maar die verliep in 1998 en toen zag André zijn kans schoon. Dankzij advies van een historisch bouwkundige en met steun van Stichting Boerderij & Erf lukte het om toestemming voor nieuwbouw te krijgen. Elma die werkt als verpleegkundige bij de ASVZ vertelt: „En toen brak een hectische tijd aan. Avonden lang rond de tafel praten, discussiëren, rekenen en tekenen met mijn oom, architect Van Dijk. De eerdergenoemde foto gebruikte hij als basis voor zijn ontwerp. Na de sloop hebben we samen met onze drie kinderen, die toen in de puber leeftijd waren 12.000 ijsselsteentjes

afgebikt. Ook tijdens de bouw hadden ze een taak. Toen we er gingen wonen hadden we nog geen eens een toilet en de huiskamer was pas een jaar later bewoonbaar. Achteraf gezien denk ik wel dat we erg veel van hen gevergd hebben toen. En ook van onszelf trouwens."

Authentiek...

Bouwbedrijf Ouderkerk uit Bleskensgraaf en timmerbedrijf Van der Plas uit Wijngaarden namen de klus aan. André die een half jaar vrij nam deed zoals hij het zelf noemt: „Het domme werk zoals steigers bouwen, specie draaien, schaven, opruimen en Elma nam al het schilderwerk voor haar rekening. Maar wat een vakmensen waren dat. Het vermetelen van die kleine steentjes in kruisverband zoals in de oorspronkelijke gevel was een hele klus. En ook de timmerman had er echt kijk op. Hij adviseerde ons waar hij kon en maakte prachtige 19e eeuwse schuiframen." In het halletje liggen de originele zwarte plavuizen van de familie Hooikaas. In de bijkeuken is een antiek granieten aanrechtje gebruikt en de woonkeuken ziet er al net zo authentiek uit. Maar dat blijkt een ontwerp van Elma zelf: „Ik wou afwassen voor het raam en verder sprokkel je van alles bij elkaar. De grote eettafel hebben we ook zelf ontworpen, want we aten al jaren met zijn vijven aan een te klein tafeltje. Maar ik moet bekennen dat we sinds de kinderen de deur uit zijn meestal met het bord op schoot zitten bij de televisie in de woonkamer zitten."

Verrassing...

Overigens kan er ook in de kelder tv gekeken worden, iets dat je niet zou verwachten onder een voormalig keuterboerderijtje. Verrassing nummer drie: een thuisbioscoop onder de grond. Er staan oude stoeltjes, bijzondere kasten van stellingplanken met films en whisky (een van de passies van André) en er

is een beamer om films mee te projecteren. Maar ook tafeltennissen, tafelfoetballen en het strijken van politie overhemden behoort er tot de mogelijkheden.

De grote schuur naast de woning is in gebruik als opslag- en werkplaats.

En hier tref je de vierde verrassing aan. Er blijkt zich een badkamer met douche en toilet te bevinden en via een draaitrapje kom je in een sfeervol dakappartement terecht. Het heeft een eigen keuken, een leuk interieur met rode accenten en oude spulletjes.

Lekker zitten...

Op de eerste etage van de boerderij zelf zijn de voormalige slaapkamers van de kinderen te vinden. Inmiddels staat er een ledikantje voor het eerste kleinkind en heeft André een kamer in gebruik genomen als hobbyruimte waar hij behalve zijn whisky-

voorraadje ook zijn jagersspullen bewaart. Overigens zijn in het hele huis tussen de verzamelingen Regout aardewerk, email keukenspullen, glaswerk en verzilverd bestek geweien en jagerstaferelen te vinden. In de woonkamer staan vooral zelf opgeknapte kasten, banken en stoeltjes, maar ook een nieuwe leren fauteuil: „Je wil ook weleens lekker kunnen zitten.“ De badkamer die nieuw is, maar er oud uitziet en de slaapkamer met twijfelaar en kast van de rommelmarkt bevinden zich toekomstbestendig op de begane grond. Tussen de lichtblauw geruite gordijntjes door heb je er net als overal in huis, een geweldig uitzicht op de polder. „Ja, we wonen en leven hier samen met onze poes, honden, geiten, konijnen en kippen heel landelijk en zijn er erg gelukkig mee. We hopen op deze plek oud te worden.“